

Un vierme mic

Costache Ioanid

E noapte. La o masa, plecat peste hartie,
cu-abecedaru-n fata, sta un copil si scrie.
Dar langa el, vicleana, din luciul filei roze,
zambeste o soparla din cartea lui cu poze.
Acum copilu-si pune creionul intre dinti.
"...Soparlele-s frumoase...si-s repezi...si-s cuminti."
Usor el da o foie. Si alta...Si-nca una.
Apare papagalul...paunul si pauna..
si un cocos cum scurma, hranind o gainusa,
si un...Dar stai...afara...cine-a scancit la usa?
Baiatul sta si-asculta. E-un glas sau o parere?
Se duce-n prag si striga: "E cineva?" Tacere.
Ba nu. E-un glas subtire. Auzi? -Mi-e frig...inghet...
Copilule, deschide pentr-un sarman drumet!
-Dar cine esti? Mi-e frica. -Sant mic... -Sa-ntreb pe tata!
-Nu-l intreba! Deschide ca ploua cu galeata!
-Dar cine esti? -Un vierme... -O, viermii nu prea-mi plac.
-Dar eu sunt mic...o scama...Si, cand ma fac covrig,
abia ma vezi. Hai trage zavorul ca mi-e frig!
Si i-a deschis baiatul: -Noroc si seara buna!
-Noroc...Dar unde-i ploaia? -A stat...Nu vezi ca-i luna?
Hi-hi!...A fost o gluma ca sa ma lasi pe prag...
Dar stai, nu-nchide usa, ca dupa mine trag
un vechi si bun prieten, un soricel din pod...
-Sant eu! Dar catea unde-i! Ia dami-o sa ti-o rod!
Apoi o sa dam fuga prin mese si prin blide
sa facem mii de pozne. Dar stai, ma rog, nu-nchide,
ca trag si eu cu coada o bufnita flamanda!
-O bufnita? Mi-e frica! -Dar bufnita e blanda...
-Sant bufnita! Priveste in ochii mei rotunzi.
De-acum sa umblii noaptea si ziua sa te-ascunzi!
Sa fii ascuns de mama, de tata...Stai putin.
Ia mai largeste usa sa intre si-alt vecin...
-Eu! Ma cunosti. Sant vulpea. Si cred ca ma iubesti...
-Eu stiu ca vulpea strica... -Ce? -Viile?... -Povesti!
D-aca asculti de mine am sa te-nvat sa furi!
-Dar e pacat... -N-ai teama! Nu spune in Scripturi
ca apele furate mai dulci sant, mai placute?...
Si-acum...deschide-n laturi, ca vine...vine iute...
o zana fara seaman! Zambind sa-i iesi in cale
slavitei caracatiti!...incolacimii sale!
-Nu, n-o primesc! Mi-e frica! Afara!...Prea tarziu...
Caci bufnita si vulpea si soarecul suriu

POEZII ONLINE

dau usa de perete. Si umede ventuze
se prind in rotocoale pe umeri, peste buze...
Ce rece-nbratisare! Cum i se frange trupul!...
-Asa! Sunt desnadejdea! Acum apare lupul!
Vai! in chenarul usii doi ochi de foc se-arata...
E lupul ce ranjeste...si vine...vine..."Tata!"
Ca traznetul loveste o flacara pe lup.
Iar umedele brate de pe copil se rup.
-Tu dormi? ii spune tata. Si lectia n-ai scris!
Ce bine-i langa tata! Ce bine c-a fost...vis...

"Minciuna nu-i o crima", se spune cateodata.
"E-un vierme mic, ce trece. Si floarea-i tot curata..."
Nu floarea nu-i curata! Un vierme nu-i ca roua.
Intaia ta minciuna adoce pe a doua.
Intai e o veriga, apoi un lant: robia.
Visarea trage lenea,si lenea lacomia.
Apare bautura, desfraul, furtisagul.
Si-apoi cand desnadesdea, trecand in graba pragul,
te face sa-ti curmi viata sau sa te-mbete crima,
cine-a deschis zavorul? Doar o minciuna...Prima.
Minciuna e o crima! E-o crima orice pata!
Cand vine micul vierme, tu striga-n graba: "Tata!"
Prin sangele salvarii loveste-l pe dusman!
Alunga primul oaspe, caci ultimii Satan!